

ECT-CAO: aanval afgeslagen – nu de **weg vooruit** inslaan

Bij ECT is de vrede voorlopig getekend. Het resultaat is vooral een loonsverhoging, die hard nodig is om het gat in de prijscompensatie te dichten. Het dreigement van ECT om de jaarcontracten niet te verlenen is van tafel. Het dreigement om minder aan de pensioenen bij te dragen is ook van tafel. De offensieve vakbondseisen zoals vermindering van het aantal loonschalen, het aannemen van werkloze havenarbeiders en een sector-CAO, zijn onder de onderhandelingstafel verdwenen.

De grootste winst: strijdvvaardige havenwerkers

De bedrijven zijn zo gewend bij elke CAO-vernieuwing er wat

verslechteringen door te duwen, dat nu actie nodig is om zelfs alleen maar te houden wat je hebt. De grootste winst bij ECT is echter niet vast te leggen in een CAO. De grootste winst is dat de actiebereidheid onder de ECT-ers groot was. Jaar in jaar uit verslechteringen, dictaten en intimidatie van de directie. Jarenlang toegeven aan de eisen van de directie. Jaarcontracten, 14 loonschalen, het V-rooster. Nu was het genoeg. Algemeen was de stemming dat er nu eindelijk eens een daad gesteld moest worden. Waar het actiecomité na afloop van het ultimatum nog wat tijd nodig had, daar waren de ECT-ers vastbesloten: de ene na de andere shift legde op de Home, de Del-

Bezoekadres:
Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid
Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054
Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*
Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!
Vul onderstaande bon in:

0	proefabonnement (drie nummers gratis)
0	jaarabonnement € 6,80
0	steunabo €11,35

Naam
Adres
Plaats
Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen, Postbus 51245, 3007 GE Rotterdam

ta en de Euromax-terminal het werk spontaan voor een uur neer. En als er wel werd gewerkt, dan lag de productie vaak fors lager.

Ervaring benutten om gezamenlijk de echte problemen op te lossen

Die strijdbaarheid is nodig, want de nieuwe ECT-CAO heeft de belangrijkste problemen niet opgelost. De echte problemen zijn dat de bazen in de haven havenwerkers ontslaan, steeds meer met pulpcontracten werken, ongelijke lonen betalen en de roosters steeds flexibeler maken. Waar die pulpcontracten toe leiden, was ook tijdens de acties te zien. Jaarcontracten

waren bang dat hun contract niet verlengd zou worden en werkten door. Veel RPS-ers waren bang niet meer bij ECT tewerk gesteld te worden en werkten door. Matrans, waar ook veel collega's een jaarcontract hebben, werkte meestal door. De ECT-ers hadden begrip voor deze collega's. Toch moet gelden dat bij een staking iedereen het werk stopt – vorm een picket-line om iedereen van het werk te houden, vorm dweilploegen om iedereen te overtuigen. Om de strijdvaardigheid op de lange termijn te beschermen – vaste banen voor alle havenarbeiders. Dat is een strijd die niet alleen bij ECT, maar met de hele haven tegelijk uitgevochten moet worden.

VNO hoopt dat vakbondstop leden in gareel kan houden

VNO-voorzitter Wientjes wil dat de komende regering de ontslagbescherming nog verder afbreekt, de WW-uitkering beperkt tot maximaal één jaar en een vlaktaks invoert – waardoor mensen met een hoog inkomen minder belasting gaan betalen. Subsidies en investeringen die belangrijk zijn voor de bedrijven – die moeten juist omhoog. Tegelijkertijd zegt hij nog voor de verkiezingen een

akkoord wil sluiten over de pensioenen. Hierbij denken zowel Wientjes als FNV-voorzitter Jongerius aan een akkoord waarbij de pensioenleeftijd 67 jaar wordt, maar er mogelijkheden komen eerder te stoppen – als je geld hebt voor een prepensioen. Tegelijkertijd wil het VNO dan afspraken maken over grenzen aan de pensioenpremies voor de bedrijven. In ruil voor deze 'soepelheid' zou

Voor werkelijke verbeteringen kun je iedere dag kiezen

Welke partij biedt een perspectief voor jongeren, zoals vaste banen voor iedereen? En dan niet afgescheept worden met een jeugdloontje. Want ook voor jongeren geldt: gelijk loon voor gelijk werk! Perspectief betekent ook een goede en betaalbare woning voor iedereen. En uitbreiding van sociale voorzieningen, zoals gratis onderwijs, gratis gezondheidszorg, gratis openbaar vervoer en culturele voorzieningen, zoals buurthuizen, muziek en sportactiviteiten. Ten koste van de winsten van de grote monopolies.

Perspectief betekent ook vriendschap tussen de volkeren en dus de terugtrekking van alle troepen uit Afghanistan. Nu worden jongeren geronseld om daar aan deze onrechtvaardige oorlog mee te doen. Perspectief betekent ook het stopzetten van de vernietiging van het milieu uit winstbejag van de grote

monopolies, gesteund door de regeringen en de gemeentebesturen.

Werken aan dit perspectief kunnen we niet overlaten aan partijen die het kapitalisme in stand willen houden. Voor werkelijke verandering is een revolutionaire partij nodig. Aan de opbouw van zo'n partij werkt de Rode Morgen. Samen de strijd aangaan voor een rechtvaardige maatschappij – zonder oorlog, armoede en onderdrukking. Voor werkelijke verbetering en een socialistisch perspectief kunnen we iedere dag kiezen!

Eisen stellen:

- Koopkracht van werkers, uitkeringstrekkers en gepensioneerden omhoog – in plaats van omlaag!
- Gelijk loon voor gelijk werk, wereldwijd – in plaats van verdeel en heers!
- Strijd voor behoud van elke arbeidsplaats!
- 30-uren werkweek op kosten van de monopoliebedrijven – in plaats van deeltijd-WW!
- 60 jaar pensioen – in plaats van 67!

moet je dan stemmen om het geld terug te halen bij de bankiers, die ermee vandoor zijn gegaan? Alle partijen zetten in hun nieuwe verkiezingsprogramma's dat er voor miljarden bezuinigd moet worden.

Kies voor werkelijke verandering!

Werkende mensen moeten hun eigen arbeiderspartij opbouwen. De heersende klasse benut de verkiezingsstrijd om de mensen aan hun partijen te binden met goede verhalen en mooie beloftes, want mensen zoeken een uitweg – weg van de gevolgen van de crisis. Maar verbeteringen komen er alleen door de eigen inzet van de gewone mensen zelf – niet voor een decoratieve verbetering, niet voor een 'oplossing' van de problemen binnen het kapitalisme, maar met als oriëntatie de afschaffing van het kapitalisme zelf, de oorzaak van de ellende.

Alternatief: echt socialisme

De partijen die gaan regeren, die zullen alle verkiezingsbeloftes waarmee de kiezers werden gepaaid in de prullenbak kiepen en vervolgens in grote lijnen uitvoeren wat het monopoliekapitaal dicteert. Oppositiepartijen zullen veel praten in het parlement, maar niet de werkende mensen voor hun be-

langen mobiliseren. Na een paar maanden kan iedereen constateren dat Cohen I ongeveer hetzelfde is als Balkenende IV: sociale sloop, deelname aan imperialistische oorlogen, afbraak van democratische rechten en vernietiging van het milieu – want ook voor de nieuwe regering zal de maximale winst van de grote concerns prioriteit nummer 1 zijn.

Daarmee komt de vraag op: moeten we altijd zo doorsukkelen? De heersende klasse zegt van wel, de nieuwsmedia zeggen het haar na en op school leert de jeugd dat er geen alternatief is voor het kapitalisme. De vraag 'moeten we altijd zo doorsukkelen', wordt echter steeds meer een vraag: 'kunnen we nog langer zo doorsukkelen'? Achteruit sukkelen, in een wereld waarin jongeren het slechter krijgen dan hun ouders, waarin miljarden worden besteed aan oorlogen om invloedssferen, waarin je privacy is opgeheven en waarin de Noordpool smelt.

Zolang de monopoliebedrijven de dienst uitmaken, gaat dat zo door: daar moet een eind aan komen. En er is een alternatief: het echte socialisme, waar niet de monopolies de dienst uitmaken maar de mensen die het werk doen. Het socialisme is meer dan een alternatief: het is de volgende logische stap in de ontwikkeling van de mensheid.

de vakbondsleiding er dan voor moeten zorgen dat de werkende mensen alle sociale afbraak zonder strijd slikken.

Daar maken de heren ondernemers zich namelijk zorgen over. VNO en MKB: 'radicalisering van een minderheid van de achterban van de vakbond en daarmee vervreemding van

de meerderheid van de werknemers bedreigen dit de harmonieuze arbeidsverhoudingen van het poldermodel'.

Jongerius liet zondag in het tv-programma Buitenhof al merken dat na 9 juni (de verkiezingsdatum) 'samen de schouders er ondergezet moet worden'.

APMT-ers stemmen CAO-akkoord af

De collega's bij APMT hebben per referendum het CAO-akkoord verworpen. Net als bij ECT was er sprake van een akkoord waarbij je ongeveer behoudt wat je al had. De grootste 'winst' was dat een aantal verslechtingen in de ijskast verdwenen. De werkelijke problemen werden ook met de APMT-CAO niet opgelost.

Geen afwijkende arbeidsvoorwaarden op nieuwe terminal

Op de ledenvergaderingen na

het afwijzen van de CAO werd een groot punt van onvrede duidelijk. Op de Tweede Maasvlakte zal APMT een nieuwe terminal openen. APMT weigert echter te praten over de arbeidsvoorwaarden op die terminal. Dat maakt de collega's bij APMT ongerust—en terecht. Het moet elke havenarbeider verontrusten. Op die nieuwe terminal moet gewoon dezelfde CAO gelden als op de oude terminal. Er zijn al teveel aparte CAO's, teveel loonverschillen en teveel verschillende contracten. Dat maakt havenarbeiders tot concurrenten van elkaar en daarvoor is de vakbond niet opgericht. Het is tijd om het tij te keren. In plaats van nog meer verschillen en verdeeldheid, moeten de arbeidsvoorwaarden voor alle havenarbeiders gelijk worden: dat is pas vooruitgang.

Eén op de drie werkers heeft geen vast contract

De UWV heeft uitgerekend dat 34% van de Nederlandse werkers in 2009 geen vast contract had. In aantal gaat het om een ruime verdubbeling sinds 1996 van 1,26 miljoen naar 2,63 miljoen in 2009. In 1996 vormden de mensen met een flexibele arbeidsrelatie nog 23% van de werkende bevolking. Zowel in aantal als in percentage is nog ieder jaar sprake van een toename. Van de 34% wordt 23,6% gevormd door werkers met een tijdelijk contract, 4,5% door uitzendkrachten en 6% door zelfstandigen zonder personeel. De toename betreft vooral het aantal werkers met een tijdelijk contract en de zzp'ers. Nederland neemt in Europa na Spanje, Portugal en Polen de vierde plaats in met flexibele jobs.

Spaanse havenwerkers verdedigen arbeidsplaatsen

Spaanse havenwerkers in Algeciras verhinderen deze week het in gebruik nemen van een nieuwe containerterminal. Zij legden het werk neer. Het eerste schip, de 'Hanjin Casablan-

ca', moest met lading en al weer vertrekken. De terminal is half automatisch en de eigenaar wil nu veel minder mensen per ploeg inzetten als in de CAO is afgesproken.

Havenarbeiders Jordanië dwingen CAO af bij APMT

Het grote zeevaart- en havenconcern APMT heeft ook een terminal in de Jordaanse havenstad Aqaba. Het weigert echter in te gaan op de eisen van de havenwerkers, die wilden onderhandelen over een CAO. Nadat ze in staking gegaan waren, ging APMT deze week overstag. Er ligt nu een CAO waarin de meeste eisen van de collega's zijn gerealiseerd. Zo krijgen zij jaarlijks in juni een 13de maand, maar ook zullen alle contracten voor het eind van het jaar worden omgezet in vaste aanstellingen.

Nee tegen de afwenteling van crisislasten!

Als er iets ontbreekt in het kapitalisme, dan is het wel een centraal plan. Wie nagaat hoe zelfs het eenvoudigste product in de supermarkt wordt geproduceerd, die ontdekt dat honderden handen op tientallen plekken op deze wereld een bijdrage aan de productie hebben geleverd. De productie is vermaatschappelijkt en deze arbeidsdeling neemt van jaar tot jaar verder toe. Het product wordt tot stand gebracht door het werk van honderden of duizenden mensen, maar deze producenten worden niet de eigenaar van de producten die ze zelf maken. De kapitalisten eigenen zich die producten toe. Deze internationale vermaatschappelijking van de productie vraagt om een centraal plan, hoe kan anders de productie op de ene plek overeenstemmen met de productie op een andere plek? Hoe kan anders de productie aansluiten bij wat de werkende bevolking kan kopen?

Kapitalisme produceert crisis

Door het particulier bezit van de productiemiddelen is die centrale planning onmogelijk. Alle concerns breiden de productie uit om meer winst te maken.

Alle monopoliebedrijven voeren de uitbuiting op, om meer winst te maken. Onvermijdelijk komt er een moment dat de koopkracht van de mensen te gering is om de producten te kopen, die ze gezamenlijk zelf produceren. Het krediet kan die onevenwichtigheid een tijd lang verhullen, maar onvermijdelijk valt de klap: een nieuwe economische crisis is geboren.

Kiezen voor een nieuwe regering?

De komende regering kan z'n borst natmaken – die wordt aangesteld om het scherpste crisisprogramma ooit uit te voeren. Zonder een massabasis onder het volk roept dat massaverzet op. Daarom is Balkenende IV gevallen. Daarom verdwijnen naast minister Bos zoveel gevestigde politici zo snel van het toneel.

Monopolies blijven

Er komt een nieuwe regering, maar de monopolies blijven. Zij bepalen de politiek in de parlementaire democratie. De afwenteling van de crisislasten op de bevolking wordt de hoofdplicht van *iedere* regering. Wat